

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 002487 13 Кж 8
Бања Лука, 23.5.2013. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осуђеног Д. П., због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног закона Републике Српске-општи дио и др., у поступку неправог понављања кривичног поступка, одлучујући о жалби осуђеног, изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 002487 13 Квл од 26.3.2013. године, у сједници вијећа одржаној дана 23.5.2013. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба осуђеног Д. П., изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 002487 13 Квл од 26.3.2013. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 002487 13 Квл од 26.3.2013. године, одбијен је захтјев осуђеног Д. П. за неправо понављање кривичног поступка и обједињење казне затвора, у трајању од 8 (осам) година која је изречена правоснажном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 002487 10 К од 29.10.2010. године (потврђена пресудом Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 002487 11 Кж 7 од 24.3.2011. године) и казне затвора у трајању од 7 (седам) дана по рјешењу Основног суда у Бањој Луци број 71 0 К 060506 12 Кв од 09.11.2012. године.

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио осуђени, не наводећи основе побијања рјешења, са приједлогом да се његов захтјев за обједињење казни затвора, по наведеној пресуди и рјешењу, уважи и изрекне јединствена казна затвора.

Испитујући побијано рјешење у смислу одредбе члана 320. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 53. од 11. јуна 2012. године - у даљем тексту: ЗКП РС), одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Одредбом члана 341. став 1. ЗКП РС, прописано је да се правоснажна пресуда може преиначити и без понављања кривичног поступка ако је у двјема пресудама или у више пресуда против истог осуђеног правоснажно изречено више казни, а нису примјењене одредбе о одмјеравању јединствене казне за дјела у стицају.

У конкретном случају, не ради се о двије правоснажне пресуде којима су изречене казне зазора против осуђеног Д. П., јер је рјешењем Основног суда у Бањој Луци број 71 0 К 060506 12 Кв од 09.11.2012. године, навчана казна у износу од 700 (седамсто) КМ, изречена пресудом Основног суда у Бањој Луци број 71 0 К 060506 09 К од 02.9.2010. године, на основу члана 36. Кривичног закона Републике Српске, замјењена казном затвора у трајање од 7 (седам) дана, па је правилно првостепени суд, одлучујући о захтјеву осуђеног за неправу понављање кривичног поступка, примјеном одредбе члана 341. став 1. ЗКП РС, побијаним рјешењем тај захтјев одбио и о томе дао ваљане разлоге.

Ради тога се правилност и законитост побијаног рјешења не може оспорити жалбеним приговорима, којима се, у суштини, износе аргументи и разлози због којих осуђени није, у остављеном року, платио новчану казну изречену правоснажном пресудом Основног суда у Бањој Луци број 71 0 К 060506 09 К од 02.9.2010. године.

На основу наведеног, одлучено је као у изреци овог рјешења на основу члана 337. став 3. ЗКП РС.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић